

fremkommet med, og dersom man ikke dernæst fra forskellige Sider i dette høje Ting havde anmodet mig om at udtale mig nærmere om den Paastand, at den mellemkommunale Beskatning, som nu foreslaas, kunde vi have haft for længe siden og uden Tillæg af de Statsskatte- love, som man nu stiller som Betingelse for denne mellemkommunale Beskatning.

Det, som det ærede 4de Medlem for 3die Kreds udtalte i Svar paa det af mig offentlig fremsatte, gik ud paa, at den mellemkommunale Beskatning i Henhold til det foreliggende Lovforslag — dette, at Købstæderne fremtidig skulde have Ret til at beskatte udensogns næringsdrivende med $\frac{2}{3}$ Skat — var en saadan Gave til Købstæderne, en saa udstrakt Indrømmelse, at det havde imponeret det ærede Medlem i den Grad, at han nu kunde gaa med til at støtte de øvrige Forslag, som foreligge, hvad han under andre Omstændigheder ikke vilde have set sig i Stand til. Det, som det ærede Medlem paa Grund af denne mellemkommunale Beskatning kunde gaa med til, er altsaa først, at Reformen udelukkende skal angaa de direkte Skatter, medens hans eget Ministerium og hans Arvtager Konseilspræsident Hørring bestemt hævdede, at de indirekte og de direkte Skatter skulde følges ad. *Dernæst* vilde det ærede Medlem være i Stand til, om end med nogen Bekymring maaske eller med ikke ringe Betænkelighed, at stemme for en Lov, i Henhold til hvilken der skulde paalægges en Formue- og Indkomstskat til et Beløb af 8,280,000 Kr. i Stedet for en paa ca. 5 Mill. Kr., saaledes som han selv havde stillet Forslag om. *Fremdeles* vilde det ærede Medlem, ogsaa med en Del Betænkelighed, eventuelt gaa med til en stigende Skala for Indkomstskatten. *Fremdeles* vilde han ikke sky tilbage for at belaste Kjøbenhavn og Byerne med en Skatteforøgelse aarlig af 1,706,000 Kr., medens han selv tidligere havde foreslaaet en saadan paa 607,000 Kr. *Endvidere* vilde han ikke have Betænkelighed ved at overføre Statsskatter til et Beløb af 10,121,000 Kr. i Stedet for, som han selv foreslog, og hans Efterfølger fastholdt, 5,900,000 Kr. *Ligeledes* vilde et aarligt Underskud for Statskassen af 3 Mill. Kr. mod den tidligere Udgift for Statskassen ved denne Reform af 782,000 Kr. ikke være af nogen afskrækkende Beskaffenhed for ham. *Endelig* vilde han tiltræde Forslaget, der gik ud paa at give Landdistrikterne en aarlig Subvention, hvis jeg maa kalde det saa, paa 3,547,000 Kr. ud over den ny Skat,

som de komme til at betale efter Formue- og Indtægtsskatten, medens der tidligere var foreslaaet et Overskud for Landdistrikterne af 1,389,000 Kr. ud over deres Andel i den ny Skat. Disse Indrømmelser, mente det ærede Medlem, man burde gøre, naar man kunde faa — det ærede Medlem sagde ikke en Gang en Lov om Kommuneskat, men de mellemkommunale Beskatningsregler, som ere indeholdte i dette Lovforslag om Kommuneskat. Nu ved jo sikkert enhver i det høje Ting — og jeg ved det som tidligere Medlem af Folketinget — at Folketinget i 1896—97 varmt ønskede, at Ministeriet Reedtz-Thott skulde være villigt til at løsne Toldloven og Brændevinsskatten fra de direkte Skattelove. Det pristest i Folketinget som en i Danmark enestaaende Begivenhed, at slige Lovforslag kom frem fra en Regering, særlig fra en Højre- regering. Hvis man fik en Indkomstskat til Staten paa ca. 5 Mill., med en Byrde paa Købstadbefolkningen paa 607,000 Kr. og med et Underskud for Statskassen paa 782,000 Kr., og endelig den af mig nylig nævnte Fordel for Landkommunerne af ca. 1,400,000 Kr. ved Statskassens yderligere Hjælp, vilde man i Folketinget have været meget glad for en saadan Skattereform. Men det ærede Medlem stod som Konseilspræsident ganske fast, og udtalte dels selv og dels ved sin Finans- og Indenrigsminister, at hvis man vilde have en saadan Reform af de direkte Skatter, maatte man ogsaa reformere de indirekte gennem en Toldreform og Brændevinsskat. Det blev ogsaa senere stærkt fastholdt af den daværende Konseilspræsidents Arvtager, Konseilspræsident Hørring.

Det ærede Medlem er altsaa nu ikke uvilligt til at tiltræde Fordringer, der ere omtrent 300 pCt. større, og det paa Grund af den isolerede Foranstaltning, som her foreslaas. Han vil give Afkald paa enhver Reform af det indirekte Beskatningsvæsen, med den udelukkende Begrundelse, at Venstre nu vil give den mellemkommunale Beskatning, som Byerne saa længe have ønsket, og som Købstæderne ville have en saadan særlig Fordel af. Jeg er nu ganske sikker paa, at Folketingets Venstre i 1897 vilde være gaaet ind paa en hvilken som helst mellemkommunal Beskatning, hvis man havde foreslaaet en saadan. Det kan jeg imidlertid ikke bevise; men hvad jeg kan bevise, er, at den mellemkommunale Beskatning, som foreslaas i det nu foreliggende Folketingsforslag, er en Opfyldelse af Venstres gamle Krav, endda i udvidet Form. Jeg er villig til at be-